

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

17 czerwca

№ 54.

Rok 1931.

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

Poz.: 442—z dnia 2 czerwca 1931 r. w sprawie zmiany przepisów o opłatach za mieszkania, otrzymywane w naturze przez funkcjonariuszów Ministerstwa Spraw Zagranicznych poza obszarem Państwa i na obszarze w. m. Gdańska 833

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA

Poz.: 443—Rolnictwa z dnia 5 lutego 1931 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Komunikacji oraz Poczty i Telegrafów w sprawie badania mięsa wprowadzanego (przywózzonego) z zagranicy 834

442.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 czerwca 1931 r.

w sprawie zmiany przepisów o opłatach za mieszkania, otrzymywane w naturze przez funkcjonariuszów Ministerstwa Spraw Zagranicznych poza obszarem Państwa i na obszarze w. m. Gdańska.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) w brzmieniu, ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 września 1926 r., zmieniającym niektóre postanowienia ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 93, poz. 540) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 1930 r. w sprawie opłat za mieszkania otrzymywane w naturze przez funkcjonariuszów Ministerstwa Spraw Zagranicznych poza obszarem Państwa i na obszarze w. m. Gdańska (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 538) zmienia się w następujący sposób:

1) Do § 1 dodaje się następujące dwa ustępy jako końcowe:

„Za mieszkania reprezentacyjne uznaje się lokale, użytkowane przez kierowników urzędów zagranicznych, łącznie z pomieszczeniami ściśle mieszkalnymi.

Koszty oświetlenia, ogrzewania oraz koszt wody i ewentualne podatki od lokalu pokrywa Skarb Państwa”.

2) W § 2 słowo „o ile” zastępuje się słowem „którzy”.

3) Na końcu § 2 dodaje się następujące trzy ustępy jako końcowe:

„Komorne obejmuje również koszty oświetlenia, ogrzewania, wody oraz ewentualnych podatków od lokali.

Wysokość komornego (3%, względnie 2%) może ulec obniżeniu mocą decyzji Ministra Spraw Zagranicznych na wniosek Kierownika Urzędu, jeśli w danej miejscowości w tych samych warunkach komorne, płacone przez urzędnika, względnie funkcjonariusza niższego, przewyższałoby czynsz i opłaty za świadczenia, pobierane za podobne mieszkania. Decyzja Ministra Spraw Zagranicznych może dotyczyć również lokali, które zostały przydzielone po dniu 30 września 1930 r.

Na terenie Związku Socjalistycznych Sowietkich Republik urzędnicy i niżsi funkcjonariusze wolni są od opłat za mieszkania i świadczenia."

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

443.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 5 lutego 1931 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Komunikacji oraz Poczty i Telegrafów w sprawie badania mięsa wprowadzanego (przywożonego) z zagranicy.

Na podstawie art. 22, 27 — 29 i 41 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 361) zarządza się co następuje:

§ 1. Przepisom rozporządzenia niniejszego podlegają:

- 1) mięso, które nie zostało poddane zabiegom, mającym na celu niedopuszczenie do zepsucia,
- 2) mięso zamrożone lub wysuszone,
- 3) mięso poddane tylko na powierzchni działaniu soli kuchennej, cukru lub innych podobnych środków konserwujących,
- 4) mięso poddane wędzeniu, lecz nie solone, nie peklowane, ani też nie poddane innym zabiegom konserwującym,
- 5) mięso moczone w occie (marynowane),
- 6) mięso zabezpieczone od dostępu powietrza warstwą tłuszczu, żelatyny lub warstwą innych podobnych środków,
- 7) mięso solone, peklowane lub peklowane w połączeniu z wędzeniem, np. szynki, łopatki, polędwice, a także mięso zakonserwowane przez wstrzyknięcie pod ciśnieniem roztworu soli,
- 8) solona lub solona i wędzona warstwa tkanki tłuszczowej świń, znajdująca się między skórą i mięśniami na grzbiecie i po bokach ciała (słonina),
- 9) solone lub wysuszone jelita, pęcherze, żołądki i przełyki,
- 10) wyroby z mięsa siekanego i rozdrobnionego,
- 11) konserwy mięsne.

I. Warunki wprowadzania mięsa z zagranicy.

§ 2. Mięso wprowadzane z zagranicy musi być zaopatrzone w świadectwo miejsca pochodzenia, stwierdzające:

a) że mięso pochodzi ze zwierząt, poddanych ubojowi w rzeźniach, pozostających pod stałym nadzorem lekarza weterynaryjnego, i że zwierzęta, z których mięso pochodzi, zostały przed ubojem i po uboju urzędowo zbadane przez lekarza weterynaryjnego i uznane za zdatne do spożycia bez ograniczeń,

b) że miejsce pochodzenia zwierząt jest wolne od zaraźliwych chorób zwierzęcych, przenoszonych się na gatunek zwierząt, z których mięso pochodzi, i że choroby te nie panowały w okresie czasu i na obszarze, wskazanym w każdorazowym zezwoleniu na przywóz, wydawanym przez Ministra Rolnictwa.

Świadectwo miejsca pochodzenia powinno być wystawione przez państwowego lub przez Państwo upoważnionego lekarza weterynaryjnego kraju pochodzenia i zawizowane przez polskie placówki konsularne.

Świadectwo miejsca pochodzenia może być wystawiane w języku kraju pochodzenia mięsa; w tych przypadkach wymagane jest jednak dołączenie tłumaczenia na język polski.

Treść wizy konsularnej powinna być następująca:

"Stwierdzam, że wyżej podpisana instytucja (urząd) upoważniona jest do wystawiania urzędowych świadectw miejsca pochodzenia zgodnie z obowiązującymi krajowymi przepisami oraz autentyczność podpisów i osób, upoważnionych do podpisywania powołanej instytucji:

Wiza ważna do dnia
 Pobrano opłaty
 Miejscowość Data
 Podpis i okrągła pieczęć"

§ 3. Mięso wymienione w § 1 pkt. 1 — 6 pochodzące z bydła rogatego nie może być wprowadzane z zagranicy w częściach mniejszych od ćwierci, mięso zaś pochodzące ze świń, cieląt, owiec i kóz w częściach mniejszych od połów. Czwierci lub połowy, pochodzące z tej samej sztuki, muszą być zaopatrzone w plomby lub znaki (numery), uwidoczniające niewątpliwie przynależność ich do tej samej sztuki.

W naturalnym połączeniu z innymi częściami mięsa winny być dostarczone do urzędowego badania niżej wymienione narządy i gruczoły chłonne:

1) z innymi częściami mięsa bydła rogatego — otrzewna, opłucna, płuca, serce, nerki i przynależne gruczoły chłonne,

2) z innymi częściami mięsa świń — język, krtań, opłucna, płuca, serce i nerki,

3) z innymi częściami mięsa cieląt (wagi poniżej 50 kg), a także owiec i kóz, bez względu na wagę sztuki — otrzewna, opłucna, płuca, serce i nerki.

Wymienione wyżej narządy i gruczoły chłonne nie mogą zawierać żadnych nacięć, z wyjątkiem serca, które może być przecięte wzdłuż obu komór i przegrody, lecz tylko jednym cięciem oraz z wyjątkiem gruczołów chłonnych śródpiersiowych, na których może być wykonane tylko jedno cięcie.

Głowa świń winna być dostarczona do urzędowego badania w naturalnym połączeniu z innymi częściami mięsa.

Głowa bydła rogatego z językiem może być dostarczona do badania oddzielnie; również zamiast